

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 350-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 2

Presidència de l'Honorable Sr. Óscar Fidalgo i Bestard

Sessió celebrada dia 22 de setembre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. COMPAREIXENCES:

1) COMPAREIXENÇA RGE núm. 1919/11, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Economia, adscrits al Grup Parlamentari Socialista, de l'Hble. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per informar sobre les línies d'actuació en matèria de medi rural i marí. 6

2) COMPAREIXENÇA RGE núm. 1945/11, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per tal d'informar sobre les directrius generals de l'acció de govern que desenvoluparà en les àrees de responsabilitat d'acord amb el programa polític del Govern. 6

II. PREGUNTA RGE núm. 2292/11, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Proagro 2010. (**Decaiguda**). 22

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

No hi ha cap substitució?

I.1) Compareixença RGE núm. 1919/11, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Economia, adscrits al Grup Parlamentari Socialista, de l'Hble. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per informar sobre les línies d'actuació en matèria de medi rural i marí.

I.2) Compareixença RGE núm. 1945/11, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per tal d'informar sobre les directrius generals de l'acció de govern que desenvoluparà en les àrees de responsabilitat d'acord amb el programa polític del Govern.

Molt bé, idò passam al primer punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la compareixença RGE núm. 1919/11, de l'Hble. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, presentada pel Grup Parlamentari Socialista per tal d'informar sobre les línies d'actuació en matèria de medi rural i marí; i la compareixença RGE núm. 1945/11, igualment de l'Hble. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, presentada pel Govern de les Illes Balears per tal d'informar sobre les directrius generals de l'acció de govern que desenvoluparà a les àrees de la seva responsabilitat d'acord amb el programa polític del Govern.

Hi assisteix l'Hble. Sr. Gabriel Company i Bauzá, conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, acompanyat per les següents persones: Sra. Olivia Mercedes Cortés Jones, cap de gabinet del conseller; Sr. Joan Simonet Pons, director gerent de FOGAIBA; Sra. Margaret Mercadal Camps, directora general de Medi Rural i Marí; i Sr. Jaime Olascoaga Enseñat, assessor.

Té la paraula el Sr. Gabriel Company i Bauzá per a l'exposició oral sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, president. Bon dia a tots. Bé, personalment vos vull dir que estic content de comparèixer aquí per primera vegada, m'estic estrenant en totes aqueixes històries, i sé cert que em sabreu disculpar si no estic a l'altura que potser s'espera de gent que ja hi ha estat, però bé, procuraré almenys deixar-vos bastant clar quines són les grans línies mestres que volem dur en relació a l'agricultura, la ramaderia i la pesca dins aquesta legislatura.

Donat el volum de funcions que tenim i competències dins tot el departament, i per seguir un determinat guió en aquesta compareixença que faciliti la comprensió a tots els assistents, faré una síntesi, com dic, juntament un poquet amb el que serà el meu equip, de cara al fet que pugueu tenir bastant clar allà on invertirem el temps. Ho estructuraré en línies d'actuació en matèria d'agricultura, ramaderia i pesca, i després vos definiré

un poquet tota una sèrie de mesures que són transversals, que afecten tots els sectors.

En agricultura començaré concretant-vos una sèrie d'actuacions per acabar, com dic, després fent una exposició un poc transversal. En agricultura treballarem en la comercialització dels productes agrícoles. Volem promoure la implicació directa i de veres de les cadenes de distribució, i també treballarem per facilitar la venda directa dels productes dels nostres pagesos i ramaders dins les seves pròpies explotacions. Una altra línia que treballarem serà la del foment de la investigació i l'experimentació, cercant sempre traslladar aquesta investigació al dia a dia de les empreses agràries, és a dir, fugint moltes vegades d'aquesta investigació que s'ha estat fent que té poca repercussió després dins les empreses agroalimentàries.

Volem també potenciar un pla formatiu que darrerament ens ha quedat un poquet estancat i que creim que s'ha de dinamitzar, sobretot perquè, com tots sabem, la formació és un dels pilars fonamentals per després poder dur a terme polítiques que tinguin arrelament suficient per poder mantenir el nostre sector.

Continuarem fomentant les noves denominacions d'origen o les denominacions d'origen de qualitat que tenim, i, si fa falta, si n'hem de crear qualcuna més la crearem, però també amb una visió de mercat. Aquí massa vegades s'han emprat potser les denominacions d'origen per a fotos, i nosaltres creim que a més de fotos darrere hi ha d'haver bastant més contingut. Dic això perquè les estadístiques ens estan marcant que aqueixa política que s'ha duit aquests darrers anys no és efectiva, perquè de fet ens cauen fins i tot els mateixos associats de les denominacions d'origen en algunes d'elles, en altres es mantenen i en altres hi ha un lleuger increment però molt poc.

Hem de treballar per fer rendibles les explotacions agràries. Això queda molt bé damunt un paper però és molt mal d'aconseguir. Les explotacions agràries s'han de dirigir cada vegada més a una visió empresarial més que a una visió potser fins i tot romàntica de subsistència, que és d'allà d'on venim des de fa 40 o 50 anys. Hem de potenciar tant l'agricultura convencional com l'agricultura integrada, com l'ecològica; les tres formes d'agricultura són perfectament compatibles maldament qualcú vulgui fer entendre el contrari. I ho farem tant amb programes pilot que puguin sorgir des del Ministeri d'Agricultura, o amb fons fins i tot propis si n'arribam a tenir, i també amb programes de recerca.

Volem dissenyar també i desplegar eines que puguin conduir al manteniment de la renda agrària. Això va molt lligat, lògicament, a la rendibilitat de les explotacions. La renda agrària cau any rere any i aquí a Balears fins i tot un poquet més que potser a altres llocs de la Unió Europea. Hem de treballar perquè això s'aturi; si no som capaços d'aturar-ho, evidentment el sector ens fugirà de les mans.

Hem de treballar molt fent polítiques d'estalvi d'aigua. Aquesta és una de les comunitats on possiblement menys s'ha invertit en desenvolupament de regadius; és, com dic, una de les comunitats d'Espanya on possiblement menys s'ha invertit, i d'això no només es pot donar la culpa potser que des de Madrid no ens han donat doblers; potser des de Balears tampoc no hi ha hagut tot el que hi havia d'haver, les ganes de desenvolupar plans de regadius que treballassin en diverses línies, tant amb una bona gestió de l'aigua com a tenir més terres posades en regadiu. En aqueix aspecte treballarem de forma també important dins el Pla hidrològic de les Illes Balears.

Treballarem també per destacar tot el paper de la dona. Ara, la setmana que ve, en 10, 15 dies, em sembla que és dia 15 que tenim el Dia Internacional de la Dona a fora vila, però hem de procurar també que no ens quedem amb una simple foto, treballarem perquè les dones tinguin més presència dins fora vila, que no siguin el que han estat moltes vegades, que són les que acompanyen l'home, sinó que puguin tenir un nivell igual als homes. Amb aqueixa darrera norma que ha sortit a nivell estatal de la cotitularitat de les explotacions ja hi ha molta feina feta, i per tant nosaltres el que volem és desplegar-ho i donar-li futur.

Lògicament també treballarem perquè els joves pagesos es puguin incorporar en les millors condicions possibles. Aquí tots sabeu també que hi ha les línies d'ajudes corresponents de la Unió Europea, algunes d'elles exclusives per als joves pagesos, i cofinançades amb doblers tant de la Unió Europea com de Madrid com d'aquí, de Balears. En aquests moments les línies no estan publicades, anam amb un retard important a causa de la falta de cofinançació d'aquí, de les Illes Balears. Ja no vos vull dir el que tenim pendent de pagament, que en alguns casos ens ve des de l'any 2008.

Quant a ramaderia, volem ajudar el sector procurant també que es pugui adaptar el més possible a aqueixes noves normes de producció que se'ns estan imposant sobretot des de Brussel·les en tot allò relacionat amb el benestar animal i amb la sanitat animal. El que volem és aconseguir que els ramaders de la nostra comunitat es puguin adaptar el millor possible, i també ho volem fer amb un caire no de persecució, com ha passat algunes vegades amb les inspeccions que han hagut de suportar els pagesos, sinó més aviat amb un caire constructiu, amb un caire d'ajudar-los en aqueixa adaptació. En aqueix aspecte és molt important treballar tant en les millores genètiques del nostre ramat, com també en diferents programes que tenim agroambientals -els més coneguts són els Proalfa i els Proagro-, que haurem de veure perquè pràcticament eren amb finançació de Balears, es varen vestir darrerament amb finançació de Madrid, i ara ens trobam que ens ballaran de ver i seran molt mals de dur a terme amb finançació pròpia de la comunitat a causa de la situació en què ens trobam, com tots sabeu.

Treballarem perquè d'una vegada per totes el món del cavall dins la ramaderia sigui important. El sector equí, que qualche pic s'ha tractat com si fos una cosa de luxe o de quatre rics que tenen cavalls, és una vertadera alternativa ramadera, una alternativa que pot donar molts de guanys als pagesos que avui en dia potser no troben la manera de fer rendible la seva explotació amb determinades ramaderies, que es dediquen més a produir carn o a produir llet, i que no obstant això, amb una

ramaderia que pràcticament està lligada al món de l'oci o de l'esport, pot donar, com he dit, alternatives molt viables des d'un punt de vista empresarial.

Dins el món, també, ramader, haurem de continuar donant tot el suport possible a les ADS, les associacions de defensa sanitària, que com sabeu tenen la important funció de mantenir o d'intentar que es mantengui la millor sanitat dins tota la cabanya ramadera.

Fomentarem, com està establert dins el Pla de desenvolupament rural, tot allò relacionat amb les races autòctones de cara a protegir les nostres espècies d'animals. En aquest cas hem de dir que també tenim vertaderes dificultats; tenim línies d'ajudes que ens vénen des de fa un parell d'anys que ni tan sols no estan resoltes. Per tant una de les principals funcions serà resoldre aqueixes línies que tenim pendents que afecten races autòctones, per després, una vegada enviat a Tresoreria, mirar si es poden pagar el més aviat possible.

Continuar donant suport al sector vacum de llet i de carn. A vegades hi ha gent que pensa que no seria necessari mantenir segons quins sectors aquí a la nostra comunitat. Es troba que potser tenim el sector molt dividit i que tenim cosetes dins un subsector, dins un altre, etc. Bé, això és el nostre caràcter insular, és a dir, la història ens ha anat duent que aquí no podem parlar d'un monocultiu, com en poden parlar a altres comunitats autònomes; aquí hem de parlar que venim d'allà on venim i en un sector insular es necessita tenir un poquet de tot. Una altra cosa és que en un moment donat sigui prioritari actuar més dins un subsector que dins un altre, i també depenen dels moments que es viuen.

Tenim un greuge comparatiu important amb tot el que és el territori peninsular; les matèries primes que hem de comprar perquè no ens basten les que produïm aquí a les Balears, tot això que hem de comprar a territori peninsular i hem de dur cap aquí per als nostres animals, pràcticament ens costa entre 8 i 10 pessetes més per quilo que el que costa a qualsevol explotació de la península. Això de qualche manera hauríem de veure si som capaços de posar certes compensacions dins el nostre règim especial de les Balears o allà on sigui, però sí que no és just que les explotacions ramaderes d'aquí pateixin dos efectes: un, el d'increment de costos a causa d'haver de dur determinat menjar des de la península, i després el segon efecte, que és que estam dins un cul de sac en què hem de vendre les nostres produccions als preus que ens diuen perquè, si no, no les podem dur a Barcelona, no les podem dur a Tarragona, no les podem dur enlloc.

I treballarem, i hi hem començat a treballar ja, en la solució definitiva al problema de l'eliminació de residus d'origen animal, i ho haurem de fer d'acord amb el Pla director sectorial de residus. Aquest és un tema fonamental, un tema que aquestes darreres setmanes ens ha tengut contra les cordes, amb alguns contenidors de residus animals en el moll que ni tan sols no hem pogut treure per les dificultats de tresoreria que tenim. I a mi m'agrada que ho sapiguen, que aquí tenim uns deutes milionàries d'euros amb les empreses que s'enduen els residus carnis cap a la península. Ara s'ha aconseguit que Tirme comenci a fer la destrucció d'aquests residus i haurem de seguir treballant per aplicar unes millors bones pràctiques dins els

escorxadors perquè hi hagi els mínims residus d'origen animal i que els tractem molt millor.

En qüestió de pesca crearem -i de fent també ja n'hem començat a parlar amb els afectats- noves reserves marines, ja que ha quedat bastant demostrat que afavoreixen de forma important, i tenim la reserva d'El Toro que n'és un clar exemple, afavoreixen la regeneració de recursos marins, i a més fan que hi hagi un increment de captures pels pescadors. Hem de donar impuls a les mesures de protecció dels fons marins. S'haurà de perseguir, lògicament, la pesca furtiva i la competència deslleial que, d'això, n'hi ha, i també volem aprofitar que els nostres pescadors facin altres feines, tinguin multifuncions, no només sigui pescar sinó que a més ens hauran d'ajudar, i ja ho estan començant a fer, en feines de conservació del nostre litoral de cara a, amb els mateixos doblers, intentar dinamitzar les empreses d'aquí, de Balears. Treballarem també per fer, dins aqueixa multifuncionalitat, per fer compatible la pesca professional amb la pesca recreativa; aquí s'ha parlat moltes vegades d'algunes fórmules tipus *pesca turismo*, etc., algunes d'elles potser males d'aconseguir, però hem de continuar explorant, hem de continuar investigant i desenvolupant compatibilitats entre la feina de pescar de forma professional i després altres feines que també podrien fer més destinades a un caire potser turístic o recreatiu.

Hem d'unificar les diferents i contradictòries disposicions normatives i hem d'aclarir també els àmbit competencials de les diferents administracions. Per això volem veure si som capaços de treure la llei de pesca, i la volem consensuar, lògicament, amb tot el sector, tant amb el sector recreatiu com amb el sector submarinisme, que és una de les activitats que està creixent de forma important i que és totalment ecològica, perquè no es fan malbé ni els recursos marins ni l'activitat dins la mar.

Volem dur a efecte polítiques efectives de promoció destinades al consum i foment del mercat de subproductes que permetin l'aprofitament de descarts actuals. En aqueix assumpte, com en tot el que ens passa dins el sector primari, tenim vertaders problemes. La comercialització és fonamental, avui en dia, com està passant dins qualsevol altre negoci, el primer és vendre i després és anar a produir, el primer és vendre i després és anar a pescar, i aquí hi ha un problema històric dins la comercialització del peix. Tenim una sèrie d'actuacions que són transversals, que ens afectaran a tot. Una n'és la burocràcia, és a dir, hem de reduir la burocràcia i hem d'agilitar els tràmits, i per això farà falta tocar normes, fer canvis normatius i també administratius, i sobretot de mentalitat. Crec que és una època en què disposarem de pocs recursos, però hi ha altres maneres d'ajudar els sectors, i una d'elles és reduir la burocràcia. El sector ja no pot aguantar pus, i crec que és un dels sectors que més n'aguanta, la quantitat de papers que li estan posant cada dia damunt la taula, i el que no pot aguantar tampoc és una actitud de l'administració que a més a més sigui més papista que el papa; se'l pot ajudar molt sense complicar la vida.

Una actuació que és transversal totalment i absolutament és la reforma de la PAC. És a dir, la PAC, la política agrària comunitària, s'està en aquests moments negociant tot el que han de ser les línies d'actuació i els pressupostos per al període que va des de l'any 2014 al 2020. Això és fonamental, perquè la PAC, la política agrària comunitària, marca pràcticament el 90% de tot el que serà la política que es durà a terme dins la nostra comunitat i dins tot el territori de la Unió Europea. És fonamental, i en això nosaltres sí que hi tenim moltes d'esperances per aconseguir que no sortim malparats. Tots sabeu la crisi que hi ha dins Europa; la Unió Europea no s'està exempta, i els pressupostos de la política agrària comuna, dins els quals també hi ha el pressupost de pesca, tampoc no n'estaran exempts. A dia d'avui ja ens han reduït un 11% els pressupostos, però això podria ser que encara anàs a més, i dins el pressupost global després hem de veure com es reparteixen les coses, i en aquest cas, ja vos dic, nosaltres ja hem tengut reunions amb altres consellers de comunitats autònomes i estan tots molt preocupats, i això serà una brega entre germans, per dir-ho de qualque manera, que discutirem a nivell de territoris dins tota la Unió Europea, estam discutint pressupostos perquè n'hi ha que diuen que s'ha de repartir tot el pressupost de forma uniforme dins tota la Unió Europea, hi ha els països més forts -podem dir França, podem dir Alemanya, podem dir Itàlia- que volen mantenir el seu pressupost i el volen repartir dins el seu propi estat -això a Espanya també ens convé molt, perquè som els segons o els tercers màxim receptors de les ajudes-, però després haurem de baixar més i haurem de discutir si Madrid és qui reparteix o si ens donen a nosaltres el sobre que hem tengut sempre, el pressupost que hem tengut sempre, etc.

Aquí ens hi jugam de forma molt important el futur de tot el sector primari, i per això, com dic, hi estam fent feina i tenim jo crec que podem dir també un equip de professionals que és d'allò millor que podríem trobar dins tot Espanya.

Dins tota aqueixa reforma de la PAC haurem de parlar del PDR, el Pla de desenvolupament rural, que anirà també des de l'any 2014 al 2020. Aqueixes són les ajudes que afecten els joves pagesos, les ajudes que afecten els plans de millora de les explotacions, les ajudes que ens afecten les línies agroambientals, etc., com vos dic, un 90% de tot el que es pot fer. Al cap i a la fi la política agrària que es pot fer des d'aquesta comunitat està molt encasellada, com de la resta dels territoris de la Unió Europea.

Hauríem de cercar un millor finançament i un millor tractament fiscal també per a les explotacions agràries. Jo crec que mai no s'ha retut, no un homenatge, sinó que mai no s'han reconegut les funcions que realment està fent el sector primari, i no basta reconèixer-ho de paraula, amb determinades manifestacions en els diaris o fins i tot amb determinades resolucions en el Parlament, hem de passar al *manos a la obra*, hem d'aconseguir que les explotacions que realment tenen cura d'aquest entorn nostre, les que mantenen tot un teixit viu dins el món rural, que tinguin almanco alguns beneficis fiscals o ajudes d'altres tipus.

Hem de treballar amb els consells insulars, sense cap dubte ni un. A més, mà a mà, sense egoismes, perquè sempre ens passa que un es pensa que té més que els altres i els altres es pensen que tenen menys que els uns, crec que s'ha de treballar pensant que tots anam dins el mateix vaixell, tenint en compte les particularitats i singularitats que té cada un, però fent-ho des del coneixement i evitant -com dic- egoismes entre les administracions de la nostra comunitat, i sobre això us he de dir que de les primeres reunions que he tengut, hem coincidit plenament tant amb el Consell Insular d'Eivissa, com amb el de Menorca en relació que tots hem d'estirar i ens hem de saber repartir les coses de forma tranquil·la i amb seny, de vegades no pots aconseguir el que més t'agrada, però almanco has d'intentar aconseguir el que menys et desagrada.

Hem d'evitar duplicitats, hem d'evitar que els consells facin una feina, nosaltres en fem una altra des del Govern i acabem moltes vegades creant més pressió administrativa i burocràtica damunt els administrats, en aquest cas els pagesos i ramaders.

Volem destacar també, i crec que hi hem de treballar, el paper de protectors del medi ambient i del paisatge que els pagesos i ramaders han tengut durant tots aquests anys. Crec que se'ls ha de compensar aquest esforç. A vegades la tendència que hi ha, no és tan sols a compensar-los, sinó fins i tot a perjudicar-los. La gent que més ha fet per conservar, per no destruir el territori en aquests moments jo crec que en massa ocasions en lloc d'ajudar-la, se li imposen noves normatives i que el que fa és perjudicar-la. Per tant, tal vegada beneficien qui el va destruir i perjudiquen qui històricament ha mantengut i ha continuat fent pagesia a fora vila.

Un dels temes amb què també volem treballar molt és en el tema de les inspeccions i els controls. Les inspeccions i els controls s'han de fer, s'han de fer perquè hi creim, s'han de fer perquè ens hi obliga la normativa comunitària, perquè ens hi obliguen les nostres lleis, però hi ha moltes maneres de fer-les, i és una de les coses que el sector ha patit i que rebutja, que són inspeccions desagradables, inspeccions persecutòries. Hem d'aconseguir capgirar això i fer entendre que als pagesos no els molesta que els facin inspeccions, però que l'inspector ha d'anar allà amb un esperit d'ajudar i de sancionar quan no queda més remei. Hi ha casos que s'han sancionat històricament, com aquell que diu i com deien a les pel·lícules de l'oest, *antes dispara y luego pregunta*. Aquí jo crec que tal vegada s'ha actuat d'aquesta manera i hem de començar a canviar-ho, primer hem de demanar, primer hem de fer possible que s'adaptin tots els pagesos a les normatives, que és complicadíssim, senyors, a dia d'avui un ramader ha de dur set o vuit llibres, tots sabem la formació que té la gent major, etc., i no se'ls pot demanar segons què d'avui per demà. Els hem d'ajudar a adaptar-se en allò que puguin i a qui no ho pugui fer, nosaltres li hem de fer les tramitacions.

Hem de facilitar els usos i les activitats. Això enllaça un poc, i ja en parlarem quan parlem de territori, però cada pic se'ns complica més dur a terme la nostra activitat agrària i ramadera a fora vila, i això és una cosa impensable, idò amb les normes que hi ha, normatives com el Pla hidrològic mateix, pràcticament es fa inviable poder sembrar o poder abonar determinats terrenys. És a dir, aboquen a normatives que no són proteccionistes, encara que s'ho diguin, normatives que són prohibicionistes i que a allò que aboquen és a l'abandonament.

És a dir, hem de canviar la visió de la protecció del territori, la protecció del territori no es fa prohibint, es fa ajudant que es conservin els usos i les activitats agràries i ramaders dins el territori, perquè, si no, ens passarà el que passa avui, cada vegada hi ha més finques abandonades, cada pic tenim més boscs més mal cuidats i bruts i ja sabeu com acaben aquestes coses.

En definitiva i per no allargar molt més perquè podríem parlar una estona més, nosaltres no cercam fer cap miracle ni un. Des d'aquest govern en el tema d'agricultura, ramaderia i pesca el que hem de fer és corregir les coses que no s'han fet bé, o les coses que ens han sortit malament, maldament hi hagi hagut una bona intenció, que en aquests darrers anys n'hi ha un estol. Hem de deixar d'enviar doblers a coses que no serveixen per a res. S'han publicat línies d'ajudes per a determinats grups que perden doblers i en continuaran perdent, sense demanar-los res de contraprestació; és a dir, què m'aportau a la societat quan us envio aquesta quantitat de milions d'euros, perquè si tu envies milions d'euros públics, almanco han de tenir un retorn públic; idò sense demanar res d'això, el paper ho aguanta tot, s'han publicat vertaderes comèdies que fan vergonya, i això s'ha d'haver acabat. Els escassos doblers públics que tenim els hem d'enviar a projectes que multipliquin.

I també hem de canviar una idea, que jo l'he sentida personalment, "a aquests no importa que els enviem doblers perquè van bé, els n'hem d'enviar a aquells perquè van malament". Uns i altres varen partir plegats fa 20 o 25 anys i uns han estat capaços de dinamitzar i multiplicar els mateixos recursos que també varen donar als altres. Idò l'actuació nostra dels darrers anys ha estat donar doblers als que van malament, als que han fet un forat com un piano. I això s'ha d'haver acabat, el que no és capaç de gestionar bé els doblers públics multiplicant-los dins el sector no els ho podem enviar, ho hem d'enviar precisament als que ho han fet bé, als que ens han demostrat que multipliquen, als que ens han demostrat que creen empresa i s'estenen, van comprant i fan possible que es mantinguin les petites estructures productives. I no volem fer cap intervencionisme que controli res, ni que ofegui la iniciativa individual, el que volem és des del Govern facilitar el marc perquè les nostres empreses puguin entrar i aprofitar-ho.

Vull rompre com a conseller amb determinades manifestacions que se senten des del sector i que em fan vergonya. Des del sector he sentit dir des de fa molts d'anys: "la conselleria ens ha de dir el que hem de fer". Qualsevol professional que diu això, no és un professional digne, està mort empresarialment parlant. I això se sent encara a dia d'avui dins determinades organitzacions professionals agràries i això no pot ser, i jo en véc d'una. Quan el sector no és capaç de dir el que s'ha de fer, és mort. Quan el sector ha d'esperar que l'administració li digui per on ha d'anar, és mort. I els ha de fer vergonya demanar això.

L'administració ha de ser-hi per dir: sector, què voleu? Nosaltres estudiar-ho i veure com els podem ajudar. Quins camins podem obrir, quines barreres podem obrir perquè no es topin amb determinats esculls, però és el sector que ha d'estirar, no és l'administració; perquè si anam així, ens passarà el que ens ha passat aquests darrers anys, no ens cansaren d'enviar milions d'euros al sector i no serviran per a res. I això també, senyors, s'ha d'haver acabat. Fa més de deu anys que va canviar la manera d'entendre la pagesia i hi ha gent que no ha canviat, que continua ancorada 50 anys enrera, amb una agricultura de subsistència i això no ho podem mantenir de cap manera, no ens bastarà tot el pressupost de la comunitat autònoma per mantenir-ho. I hem de ser capaços d'ajudar aquell sector que té una edat avançada a arribar a una jubilació digna -que és una altra de les coses que n'haurem de parlar qualche dia, perquè la jubilació que reben els pagesos és també vergonyosa-, però els hem d'ajudar a arribar-hi, tenint coneixement i sabent les limitacions que hi ha. Però per altra banda, a la gent que hi entra els hem d'exigir que hi entri així com pertoca, així com s'entraria a qualsevol sector, amb ganes de fer feina, amb idees per aplicar i nosaltres tendrem cura que tinguin les barreres obertes perquè puguin defensar-se.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller, per la seva intervenció. Ara procedeix la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions. I ara deman als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Pel nostre grup podem continuar.

EL SR. BONET I BONET:

Per nosaltres també podem continuar.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Nosaltres també podem continuar.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet per un temps de deu minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, en primer lloc correspon, per cortesia parlamentària, agrair la seva presència i la presència del seu equip avui en el Parlament. També hem d'agrar la seva exposició i la informació, en alguns aspectes em permetrà que li digui que ha estat molt detallada i fins i tot en alguna qüestió m'atreviria a dir que continuista en la gestió que ha heretat. Vagi per endavant que li desitjam molts d'èxits en la seva gestió per bé del sector. Deia vostè que s'estrena, jo també m'estren avui.

Ha mostrat un gran coneixement dels problemes del camp i de la pagesia. I aquest diputat creu que el seu nomenament ha creat moltes expectatives, segurament donada la llarga trajectòria dedicada a organitzacions professionals agràries que té vostè, una trajectòria i un currículum que l'avalen a priori per poder fer una molt bona feina al front de la Conselleria d'Agricultura. Bé, no només de la Conselleria d'Agricultura, hem de recordar que sota la seva responsabilitat té també Medi Ambient, el tren, Ordenació del Territori, Habitatge, ... un fet que em permetrà aquest comentari inicial, està en oberta contradicció amb allò que demanava vostè com a president d'una associació agrària al candidat del PP Sr. Bauzá fa cosa d'un any i cit literalment: *"para colmo, el Govern ha eliminado la conselleria y la ha integrado en Presidencia, mezclando áreas que no tienen nada que ver entre ellas y por tanto, en detrimento de ellas."* És clar que Agricultura de moment continua dins una conselleria amb àrees que tenen poc a veure entre elles. M'imagín que haurà hagut de fer un canvi d'opinió respecte això, no devia estar tan malament fa un any, les circumstàncies globals segurament recomanaven aquest tipus de mesures, però -com dic- només és un comentari significatiu de la complexitat de qüestions que haurà de tractar durant la legislatura i de la feina que li queda per endavant.

Avui idò ens centram en el medi rural i marí, la política agrícola, ramadera i de pesca del Govern. La seva exposició, com li deia, ha estat molt detallada, molt correcta crec jo, però un comentari inicial hauria de ser que les bones intencions no basten, hi ha d'haver un bon pressupost darrera unes bones intencions. Segurament podem concretar més en arribar al debat pressupostari, ja no serà el debat del pressupost d'enguany, però ben aviat esperam el pressupost del 2012 i en aquell moment esperam que vengui aquí amb un pressupost adequat a totes les línies de treball que ens ha exposat i que a nosaltres ens han semblat bastant ambiciosos.

Avui no podem deixar de referir-nos a alguns aspectes de caire general que ha tocat de passada a la seva intervenció, abans d'entrar per ventura a qualche qüestió més concreta. I en aquest sentit un parell de reflexions que voldríem fer-li arribar o demanar-li. Per exemple que garanteixi l'accés a tothom dins un sector com l'agrari, on és reconegut àmpliament que abraça realitats molt diverses, molt diferents, a les quals s'ha donar resposta. Als que van bé, com deia vostè, se'ls ha d'ajudar, però als que han fet "un forat com un piano", segons l'expressió que ha emprat vostè, també de vegades hem de tenir en compte que són circumstàncies alienes les que fan fracassar un projecte empresarial. Per tant, hem d'anar alerta de vegades amb segons quines afirmacions i en aquest cas, donades la complexitat i la dificultat que té el sector primari, és important que pensem que de vegades hi ha molta gent que fracassa, no tant perquè tinguem un mal projecte empresarial, sinó per les circumstàncies en què ha de fer feina des de Mallorca, o des de les Illes Balears, són més adverses que la feina que pugui fer una feina agrícola des d'un altre indret de l'Estat espanyol.

Existeixen moltes línies d'ajuts diferents per afrontar totes aquestes qüestions, per activar un sector, coincidim amb el Sr. Conseller que ho afirmava a una entrevista i pens que ho ha dit avui, no hem d'entendre que subvencionam, no subvencionam el sector primari, el finançam, finançam la seva activitat. Per tant, no hem d'entendre que donam una subvenció, sinó que se fa una inversió de futur, una inversió que fa l'administració amb el seu pressupost.

Li demanarem igualtat d'oportunitats en la relació de la conselleria amb les organitzacions professionals agràries. Crec que entendre que és un comentari obligat a fer. El conseller, vostè mateix, prové de la presidència d'una d'elles, possiblement la principal i no ha d'estranyar que si bé pot generar moltes expectatives, com ja hem dit, pel coneixement del sector que té i ha demostrat, també és cert que pot generar algunes suspicàcies entre la resta d'organitzacions agràries.

Insistiré també en un aspecte en el qual coincidim, el sector primari és un sector estratègic per a les Illes Balears, les implicacions de la feina dels nostres pagesos i ramaders en el nostre entorn, en el medi ambient, en el manteniment d'un paisatge, bàsic per mantenir el valor turístic de les illes, tot això és indiscutible, i és cert, devem molt als pagesos mallorquins que han treballat tants d'anys per conservar aquest paisatge que tenim ara. Aquestes afirmacions no són noves, crec que les hem sentit de tots els consellers que han comparegut aquí, a la Sra. Amer, anteriorment a la Sra. Moner, ens agrada molt que ho diguin, però ens agradaria veure concretat tot aquest suport a aquest sector estratègic amb mesures concretes i que supòs que veurem al llarg de la legislatura, no vull dir que tot s'hagi de saber avui.

De totes maneres hi ha algunes qüestions concretes que no ens han quedat clares, no sé si no l'hem entès o si per ventura s'ho ha deixat. Prenem com a referència la seva intervenció, també hem mirat el programa electoral del Partit Popular, partit del Govern del qual vostè en forma part, i ens agradaria que concretàs, no només ara, sinó al llarg d'aquest període parlamentari, com deia abans, molt de cara a la presentació del pressupost. El programa del seu partit, o del partit del Govern parla de l'impuls de la producció agrària convencional, integrada, ecològica, amb la intenció de fer unes produccions rendibles, de qualitat i respectuoses amb l'entorn. I vostè ha concretat aquesta afirmació dient que faran programes pilot amb fons propis, impulsaran la recerca. Ens agradaria si ja tenen dissenyat alguna d'aquestes coses, si ens en pot posar algun exemple, perquè ja duen un parell de mesos al front de la conselleria.

Es parla també de la conservació i potenciació de varietats autòctones vegetals, races autòctones animals per afavorir la recuperació del patrimoni genètic. Imaginam que hi haurà un programa en aquest sentit, no només de races autòctones com ha dit, sinó d'altres aspectes que s'esmenten aquí.

Afirmen que solucionaran definitivament els problemes d'eliminació controlada de residus d'origen animal. Aquest sabem que és un problema molt complex. Diu que hi ha començat a treballar i ens agradaria saber en quina línia, perquè hi havia un seguit de solucions provisionals, però que eren això, provisionals, per tant, és qüestió de cercar una solució definitiva i ens agradaria saber en quina línia han començat a treballar.

Ha parlat de formació per a pagesos i ramaders. Voldríem saber si hi haurà algun pla específic de formació, si s'impulsaran col·laboracions amb la Universitat de les Illes Balears.

Les mesures per a la incorporació de joves agricultors i ramaders amb les millors condicions, ha dit, tot això pensam que necessitarà molta concreció perquè fa molts d'anys que en parlam i no és un tema al qual trobem una solució.

Ens ha agradat que hagi pres un compromís públic en aquesta comissió, en la seva primera compareixença, amb la dona rural, crec que és un aspecte que s'ha introduït dins les agendes de la Conselleria d'Agricultura des de fa relativament poc temps, però que pot ser important de cara al futur.

Ha parlat en diverses ocasions durant la seva intervenció que "les inspeccions no han de ser persecucions". Podem estar d'acord amb l'afirmació, ningú no vol que una inspecció sigui una persecució cap una persona, però tampoc no hem entès molt bé què vol dir, ho simplificarà, donarà ordre que no es facin tantes inspeccions, les faran d'una altra manera?

Ens ha agradat sentir-lo parlar del món del cavall. En aquest sentit jo crec que és obligat demanar-li que es coordini amb el Consell Insular de Mallorca..., bé, amb els consells insulars.

Ha parlat de pesca. Sobre allò que ha dit de la pesca recreativa, no sé si l'hem entès bé, però no som tan optimista en el sentit que deia vostè. Estam d'acord que s'ha de potenciar la comercialització. I sobre la llei de pesca ens agradaria saber si prendre com a model la llei que ja havia deixat l'anterior govern, ja hi havia fet molta feina, o començarà de zero per elaborar un nou text.

Ha parlat de mesures per fer del nostre producte més competitiu, però ens agradaria conèixer més concreció. Parlen d'un pla específic de millora de la comercialització en el programa, en què consistirà? Li demanam que continuï amb una política de potenciació de les marques i del producte local, de les denominacions d'origen i de les IGP. Jo crec que especialment li hem de demanar un esforç en les més recents, per tant, menys consolidades com poden ser les de l'oli o l'ametlla.

Sobre el contracte agrari que preveu el desenvolupament sostenible, crec que no ha dit res, recordem que el ministeri fa un any escollia el model de contracte agrari que s'havia fet a Menorca com a model per dissenyar un programa estatal similar. Ens agradaria saber si ho tenen previst dins la seva acció de govern i que ens digués algunes paraules sobre el termini de desenvolupament rural 2007-2013 i del Programa desenvolupament rural sostenible del medi rural, que també són dues línies molt importants de feina.

Pensa prendre alguna mesura per impulsar la custòdia de territori? És una qüestió que està cada dia més enmig en relació també al medi rural.

Pensa donar suport, m'imagín que sí, però ens agradaria que hagués avançat algunes línies de suport als pagesos de la Serra de Tramuntana, donada la importància que han tengut amb la conservació de la Serra tant com la tenim ara i, per tant, han estat els que han donat un valor afegit a la Serra de Tramuntana de cara a la declaració com a Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO

Hi havia prevista la creació d'un centre de races autòctones a Raixa, també ens agradaria saber si continuaran amb aquest projecte o si cercaran una altra manera d'impulsar la investigació sobre races autòctones.

Ha parlat de polítiques d'estalvi d'aigua, hi hagut inversions amb reutilització d'aigua, un esforç molt gros aquests darrers cinc anys. M'agradaria saber si continuarà aquest tipus de polítiques o com afrontarà el tema dels manteniments, que també és important. Li avanç que insistirem que durant la legislatura a demanar-li quines mesures pren d'impuls de l'agricultura ecològica, així com també insistirem, ja que hi ha insistit molt vostè, en la planificació administrativa que ha anunciat en diverses ocasions, en mitjans de comunicació, però també avui aquí, ens agradaria que ho anàs concretant, perquè sens dubte és una cosa molt bona per als pagesos.

Vaig acabant, ens ha preocupat la seva afirmació sobre que la ordenació del territori...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bonet, vagi acabant per favor.

EL SR. BONET I BONET:

Sí, sí, vaig acabant. Ordenació del territori referent a l'agricultura, segurament trobarem un terme mig entre la seva afirmació i això. Ens agradaria saber si els retalls anunciats pel Govern l'afectaran molt, què pensa sobre la transferència de competències, bàsicament al Consell Insular de Mallorca, que va quedar sobre la taula la passada la legislatura passada, i que ens fes cinc cèntims sobre allò que el programa electoral del PP parlava de reclamar els costos d'insularitat per aplicar el *nuevo régimen agrario*, no sé si això ens ho podria explicar, què és el *nuevo régimen agrario* o a quins costos d'insularitat es refereix quan... i si els reivindicarà a Madrid.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, per part del Grup Parlamentari PSM-IV-Entesa i Més per Menorca intervé l'Hble. Sr. Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull agrair la compareixença i, si em permet, també vull agrair que valori positivament aquesta compareixença, que valori positivament venir avui i també la presència de part del seu equip de la conselleria.

La veritat és que -i ja vaig tenir la possibilitat de dir-li-ho personalment- vostè no només és el conseller d'Agricultura, sinó que li ha tocat un bou molt gran perquè parlem d'una conselleria macro, probablement una de les més grans que hi ha en aquests moments i tots sabem la dedicació que necessiten tots i cadascun dels àmbits que vostè té en aquesta conselleria. Esperem que cap d'ells acabi patint aquestes dificultats que s'han afegit i que per tant, al final les feines puguin anar sortint bé.

Ha anat anunciant, ha dividit la seva intervenció entre agricultura, ramaderia, pesca i més llavors una sèrie de qüestions transversals, ha anat anunciant tota una sèrie de prioritats, de qüestions que els preocupen i que pensen posar en pràctica. Crec que en general podem estar d'acord en la filosofia que vostè ha expressat, amb alguns matisos, evidentment, però en general crec que tots estarem d'acord en quines són les problemàtiques que passa el sector i quines són les qüestions que hem de prioritzar.

Probablement -i és normal perquè avui és la primera compareixença- ha faltat concretar més exactament com duren a terme tots i cadascun d'aquests programes. Evidentment, aviat tendrem, no estarem molt, a tenir els pressuposts i per tant, ja tendrem una compareixença amb números concrets, serà quan realment podrem veure aquesta concreció que jo ara he notat a faltar.

No puc deixar de dir-li, tot i que li he dit que, en la filosofia, hi podem estar d'acord, que hi ha qüestions que lògicament voldríem saber exactament com es concretaran, quan vostè diu que es reduiran normatives prohibicionistes, exactament, què voldrà dir això?

Podem estar d'acord que hi ha normatives que tal vegada no tenen sentit, però també volem saber exactament a què es refereix, o la reorientació de les ajudes, ha parlat d'una nova filosofia, de prioritzar determinades ajudes en detriment d'altres, però tampoc no ha concretat exactament què voldrà dir això. Ha dit quina serà la filosofia, però no ha dit quines serà la concreció, també volem veure exactament com es concretarà això i què significarà.

Sí que voldria avui en la meua intervenció concretar algunes qüestions que crec que estaria bé que avui vostè aclarís, no? La veritat és que han anat sortint, fins i tot avui des d'una de les organitzacions empresarials es quantifica quin es el deute autonòmic amb els pagesos, hi ha diversitat d'opinió sobre les

xifres, però el que sí que és cert és que des que vostè ha entrat al Govern no s'ha pagat res. Aquesta és la realitat del que hi ha.

També he de dir que no ha estat només aquesta conselleria, sembla que és una dinàmica de la majoria de conselleries, la majoria de consellers han aturat els pagaments de tot i això, evidentment, en aquests moments de dificultat ha fet que hi hagi una sèrie de paguesos que ho passen molt malament. Per la informació que nosaltres tenim es deu tot el del 2010, tot el del 2011 i fins i tot hi ha qüestions encara endarrerides del 2008 i 2009 que no s'han pagat. Quan dic tot allò del 2010 i 2011, vull dir quasi tot. Evidentment és possible que hi hagi alguna cosa que s'hagi pagat, però com deia no s'ha pagat.

A més a més, a aquestes quantitats, ja dic que hi ha discrepàncies entre les distintes organitzacions agràries, però el que sí és cert és que totes coincideixen que no s'ha pagat i la mateixa conselleria així ho ha dit també, llavors han d'afegir totes les ajudes que hi ha pendents de resolució des de fa mesos corresponents a 2011. Per tant, hi hem d'afegir allò que ja està resolt que no s'ha pagat dels dos, tres darrers anys pràcticament, més el d'enguany que encara queda pendent per resoldre, que afegeix més al banyat.

Si això no bastàs, vostè ja ha anunciat, la conselleria ha anunciat que hi ha una sèrie de programes que per enguany ja no es convocaran, concretament els de millora de producció de cereals i llegums, el de millora d'alimentació animal i el de productes fitosanitaris, les ajudes corresponents a 2011 per aquests tres programes en concret no es convocaran, ja ho ha anunciat vostè. Per tant, aquests, ja no hi haurà problema de si es resolent, si no es resolen, si es paguen, si no es paguen perquè directament no els convocaran.

Jo, davant aquesta situació em deman com pensen posar en pràctica el compromís que el Sr. Bauzá va dir en campanya i fins i tot després que es faria front als pagaments pendents pagant els ajuts dins l'any de la concessió. Hi havia un compromís de pagar els ajuts dins l'any de la concessió. Aquest és un compromís que el Sr. Bauzá va adquirir davant el sector i que, difícilment, aquesta situació la podrem dur a terme. També voldria saber si realment tenen definit un calendari de pagaments en relació amb tot això o si esperen a veure què passa amb els pressuposts de 2012, en definitiva, si hi ha o no hi ha un calendari de pagaments perquè aquesta situació s'actualitzi.

Llavors, també hi ha una altra qüestió que ens preocupa i és que es varen reunir ja amb els consells reguladors i ja els varen anunciar que no hi hauria doblers. És clar, no sé si això lliga amb això que ha dit al final que hem de prioritzar, en definitiva, projectes que sumin i altres que no. Crec que els consells reguladors era una aposta molt clara per a les polítiques de qualitat, a més, vull recordar que la Unió Europea té línies d'ajuda que van precisament en aquest sector i que si nosaltres no hi posam res els perdrem.

Per tant, els dubtes que se'm creen són, per una banda desfeim una sèrie de línies d'ajuda, però tampoc no decidim aportar les polítiques que afegeixen un taló afegit com podria ser la dels consells reguladors. Per tant, crec que el sector, com sempre, ara i sempre, necessita missatges positius i de moment si enviam missatges negatius, de moment quasi, quasi la conclusió és allò del camp està molt malament, ja fa anys, no ve d'ara, jo li ho reconec, però sí que és veritat que aquestes qüestions que es plantegen, crec que són preocupants i, a més, dins unes línies que vénen subvencionades per la PAC o per l'Estat en aquest cas, si nosaltres no hi aportam podem arribar a perdre aquestes quantitats la qual cosa també encara és més preocupant perquè podem parlar de bastants milions d'euros que es podrien arribar a perdre si no hi posam.

En definitiva, crec que totes aquestes qüestions, el sector sobretot, més que jo en persona, el sector sobretot necessita aclariments i necessita veure llum.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sra. Assumpció Pons per un temps de deu minuts.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull manifesta l'agraïment del Grup Parlamentari Popular per aquesta compareixença que ens permet conèixer l'acció de govern de la seva conselleria.

El sector agrícola ramader constitueix una activitat estratègica per a la societat, l'economia i el medi ambient de les Balears. Exerceix un paper clau en el manteniment del paisatge i els espais naturals amb els usos i costums d'unes feines transmeses durant generacions que hem de saber preservar i mantenir.

És un sector estratègic també per a la nostra principal indústria: el turisme, ja que ofereix a tots els visitants uns paisatges que ha creat i modelat durant segles la mà de l'home. És una activitat econòmica que ha de ser productiva i competitiva si s'apliquen amb encert les mesures de correcció, impuls i les iniciatives necessàries per a la producció i la comercialització dels productes agroalimentaris de les Illes i, a la vegada, adquireix un paper decisiu tant en el manteniment com en la difusió de la nostra cultura.

Una vegada hem escoltat les principals actuacions que durà a terme en aquesta legislatura la seva conselleria, hem de manifestar el suport decidit i ben convençut del Grup Parlamentari Popular tota vegada que coincideixen plenament amb les propostes contingudes al programa electoral del nostre partit avui transformat en programa d'acció de govern.

En primer lloc els vull dir que el nou govern ha complert amb el compromís de crear una conselleria pròpia per agricultura, la mateixa que gestiona medi ambient i territori per la interrelació entre aquestes àrees i les sinèrgies que generen.

Aquesta encertada decisió ha esmenat el gran error de l'anterior govern que va suprimir aquesta conselleria sense cap consulta prèvia, de manera unilateral amb l'oposició que van manifestar totes les associacions professionals agràries de Balears davant aquesta mesura tant equivocada. Ho vull destacar sense cap ànim d'ofendre, però que és un fet, un fet que demostra la nul·la importància i desinterès que donava a tots aquells sectors d'economia productiva.

Ara s'ha situat al capdavant d'aquesta conselleria un professional del sector, coneixedor de la situació, els problemes i les reivindicacions dels pagesos, ramaders i també els pescadors de Mallorca, de Menorca i de les Pitiüses.

Vostè, Sr. Company, és un home del camp, viu i pateix les dificultats del sector. Sr. Conseller, el Grup Parlamentari Popular vol a Balears una agricultura, una ramaderia i una pesca que siguin sectors competitiu, moderns i amb rendibilitat, uns sectors diversificats i professionals, amb empenta, capacitat de comercialització, uns sectors capaços d'anar cap endavant sense haver de recórrer a les subvencions. És necessari per tant un canvi de mentalitat. Els seus esforços han d'aconseguir un per un tots els objectius que ens acaba d'explicar ja que obren una nova política en agricultura, ramaderia i pesca i també amb unes línies d'actuació transversals que afecten tots els àmbits.

Ens posam al seu costat per explicar una política pròxima, senzilla i entenedora, que aporti eficàcia, solucions i doni resposta amb seny als problemes d'aquests sectors que es van accentuar durant l'anterior legislatura en què els camps van patir a Balears un greu retrocés.

No serà fàcil, però li garantim que compta amb el nostre suport per dur-ho a terme, l'animam per tant a no retardar l'aprovació dels canvis normatius i administratius per simplificar les normatives, controls, inspeccions i documents que dificulten la tramitació dels expedients, aquests han de ser ràpids i bons d'entendre.

També s'hauran d'introduir i aplicar nous criteris per al Pla de desenvolupament rural amb noves línies d'ajuda i la supressió d'aquelles que només afavorien als grups minoritaris.

Volem una política agrícola ramadera basada en el bon enteniment i coordinació amb els consells insulars. A causa de la manca de recursos no és moment d'obrir avui nous traspassos de competències, sinó fixar un marc de relació basat en la mútua col·laboració respectant sempre l'àmbit competencial de cada institució. Tenim el ple convenciment que mantindrà un diàleg positiu amb ells. Com a prioritat, Sr. Conseller, cal compensar l'esforç que durant generacions han fet els pagesos, amb serietat, amb dedicació i també els pescadors per mantenir vius tots aquests sectors.

Té una gran tasca per a aquesta quatre anys que comencen. Els costos d'insularitat que tant ens preocupen també reclamen solucions. Estam convençuts que sabrà trobar les respostes encertades.

També haurà de fer front a la liberalització del mercat europeu i mundial. Cada vegada s'obren més fronteres i ens arriben productes d'altres països del món amb més facilitat i manco traves, a tot això, s'hi afegirà si n hi ha canvis el fet rellevant que l'any 2015 s'eliminarà l'actual règim de quotes lleteres.

Com a diputada de Menorca, l'illa de Balears amb un major volum d'aquesta quota... volem que tenguim molt en compte aquest canvi normatiu i que, com a bon coneixedor de les polítiques de la Unió Europea pugui preveure les decisions amb l'objectiu de mantenir la tradicional producció de llet i formatge.

La negociació de la reforma de la política agrària comunitària, la recuperació i reestructuració de la Conselleria d'Agricultura, que observam amb satisfacció, han incorporat veus i presència de totes les illes. La reducció de la burocràcia i potenciar la comercialització dels productes són actuacions a les quals sempre donarem suport.

Sr. Company, el felicitem per la claredat dels seus objectius, compartim criteris per mantenir i incrementar la renda agrària dels professionals d'aquests sectors. Volem, com vostè acaba de manifestar, evitar l'abandonament de llocs i de possessions. Són moments difícils, amb un Govern balear endeutat per la mala gestió de l'anterior executiu.

No li demanam miracles, només sentit comú i una feina seriosa i rigorosa a favor del camp i de la mar. Aquí ens trobarà, Sr. Conseller. Estam convençuts que ho aconseguirà.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons. Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, president. Procuraré anar contestant, si em deix alguna cosa, crec que encara hi ha un altre torn i m'ho recordau, he agafat les notes que he pogut i sobre això aniré dient. Esper no trepitjar... uns amb els altres, si faig alguna contestació d'algunes de les que ha dit des del primer intervingent, el Sr. Bonet, idò tal vegada ja no contestaré després si són coses iguals, si els sembla bé.

Començ idò, el Sr. Bonet ha començat dient que està content que farà una política continuista, bé, ho he posat en interrogació. Esper no fer-la, esper..., és a dir, el primer de tot és agrair que hi hagi dins el sector de la pagesia..., agrair que ens hi trobem tots estirant perquè la cosa està massa fotuda com per perdre temps amb coverbos. Crec que en aquest aspecte hem d'agrair les intervencions de tots els que les heu fet, dels que heu intervengut.

Crec que he de corregir com a conseller una sèrie d'actuacions que s'han fet o fer-ne algunes que no s'han fet dins aquesta darrera legislatura, tot i sent conscients de les dificultats que s'han patit aquesta darrera legislatura a nivell pressupostari.

Jo, per mor del lloc on era, sobretot el darrer any i mig, quan se'm va donar a conèixer la situació, efectivament fins i tot la meua actuació personal va canviar d'una forma important perquè em consider una persona responsable i crec determinades actuacions que no condueixen a res més que a intentar erosionar, erosionar, doncs a mi no m'agraden. Jo, si hi ha d'haver actuacions per aconseguir coses per al sector sí, però erosionar per erosionar el Govern no.

Sí que li vull dir que enllaçant amb allò que vostè em deia que hem de tenir un accés de tots que sigui igual, amb una igualtat d'oportunitats a les organitzacions professionals agràries, jo entenc per què m'ho diu perquè jo ho vaig patir, i no vull que ningú ho pateixi, gent del meu equip va patir que la traguessin fora per qüestions polítiques i no vull fer-ho. Nosaltres si en un moment donat ens veim obligats a haver de fer retalls seran amb una visió empresarial perquè hem d'adaptar les estructures o pel que sigui, però no amb una visió persecutòria. Amb això sí que no vull ser continuista. Dic això perquè, a més, conec pràcticament tota la gent que està dins l'administració, des de fa molts d'anys jo hi som, els conec i crec que passar comptes no està bé. I això s'ha fet, i ho varen corregir vostès. La veritat és que ho varen corregir, jo crec que tard, però vostès tengueren una persona que es va dedicar a fer persecució, i això no està bé, està molt malament i tots sabem de qui parlam.

Hi ha hagut persones també dins aquest darrer govern que han funcionat d'una altra manera i que han intentat arreglar coses i amb aquesta gent doncs nosaltres sempre hem tengut l'oportunitat d'entendre'ns i així voldria que em vessin a mi, és a dir, amb possibilitat de venir a parlar a veure què feim, què no feim, coses que tal vegada no us puc concretar ara que em telefoneu i jo us vull concretar tot el que sigui necessari perquè crec que, a més, hem d'estar totalment oberts. No dóna per més.

La política agrària sempre tindrà un percentatge continuista, senzillament perquè el marca la política agrària comunitària. Teòricament serà continuista dins el marc que ens du, que el tenim. El que passa és que hi ha uns marges on traslladar el que diu el paper a la manera de fer les coses és aquí on hi ha moltes diferències i aquí és on jo em vull distanciar i em vull diferenciar un poquet del que he vist fins ara. Crec que amb els mateixos recursos es poden fer coses més ben orientades.

Jo, lògicament, tenc un problema dins la conselleria, tenc el tren, tenc l'habitatge, tenc de tot, però, no ens oblidem que l'havien eliminada, vull dir, s'havia eliminat, eliminat. Per tant, ara, com bé comentava la portaveu del Partit Popular, ara tornam a tenir la Conselleria d'Agricultura i no basta, i no basta només tenir la Conselleria d'Agricultura, la forma està bé, però el fons també hi ha de ser i el nivell pressupostari, com heu comentat un parell de vosaltres, sens dubte és fonamental. Som conscient de la dificultat que té, ja m'agradaria a mi només ser conseller d'Agricultura, d'acord? Us asseguro que estaria molt millor, però bé, tenc el repte davant i veurem fins on som capaç d'arribar i vull intentar que no pateixi cap departament, com em comentava el portaveu del partit del PSM, el Sr. Barceló. Jo vull

intentar arribar per tot i faig vertaders esforços per arribar per tot i en haver acabat comptarem. El dia a dia ens durà a les conclusions que siguin.

Sí que vull deixar clar que l'excés, la igualtat d'oportunitats per a totes les organitzacions professionals agràries hi seran, però també convindrà amb mi que no pesa el mateix un quilo que mil quilos, si ho posam damunt una balança fa així. Que no pot pesar mai el mateix una organització que tramita mil expedients que una que no en tramita cap. Per tant, si parlam de fer un repartiment lineal, tots cobren el mateix facin o no facin feina, facin o no facin actuacions, aquí no ens hi podem trobar mai. I sé cert que vostès també ho entendran. Ara si ens trobam a pesar, amb variables objectives sense cap dubte, sense cap dubte que ens entendrem perquè l'objectiu és objectiu. I no hi ha volta de full. I els darrers deu anys aquesta objectivitat hi és dins les organitzacions professionals agràries, és molt bona de calcular, però molt bona de calcular.

Quant al fracàs de determinades empreses, jo sé que hi ha moltes circumstàncies que es repeteixen. A mi allò que em preocupa, Sr. Bonet, sap què és? Que quan dins un sector hi ha una, dues, tres empreses que són capaces de funcionar bé i n'hi ha dues dotzenes que no. Si n'hi ha dues, tres, quatre que funcionen bé o que es defensen vol dir que les altres també s'han de poder defensar. Si resulta que els doblers els enviam als qui no se saben defensar dins un mateix sector feim, fins i tot, competència deslleial als que van davant. Enviar doblers als comptes de resultats, això és el que jo dic, i tenc qualche pregunta del PSM que em diu, què vol dir vostè amb això? Doncs, només vull dir això, que quan s'envien doblers públics han de tenir un retorn, no els poden enviar sense res a canvi, sense dir-li, bé, vostè, farà una concentració de cooperatives?, què em dóna això?, em dóna garantia de viabilitat?, s'hi compromet vostè amb els seus doblers? Això no li diu ningú, només li diu aquí hi ha tants de milions d'euros. Això és el que dic. A mi que enviïn a un determinat grup empresarial, sigui cooperativa, siguin societats agràries de reformació, sigui un grup normal i corrent determinats ics milions d'euros a canvi que es comprometin a mantenir ics estructures, a traslladar aquells doblers al pagès de baix que si ara cobrava el xot a un determinat preu el podrà cobrar un poquet millor, etc., no hi tendrem res a dir. El que passa és que aquells doblers queden dins estructures intermèdies, Sr. Bonet, i continuem mantenint aquestes estructures intermèdies que no traslladen cap benefici ni un a baix.

Per tant, hi ha vegades que dius que és millor enviar-los a baix directament i ja es defensaran com puguin. No crec que s'hagi de fer així, sincerament, crec que hi ha d'haver aquestes estructures intermèdies associatives, de tot caire, però hem de fer funcionar i hem d'exigir a aquestes estructures perquè si no ens passa això, que es fan uns forats que després els governs, i li parl dels darrers vint anys no li parl dels darrers quatre anys on hi ha hagut govern de tot color, tots els partits polítics que són aquí han governat aquests darrers vint anys aquesta conselleria d'Agricultura, tots. Per tant, jo dic, amb el llenguatge un poc familiar que jo utilitzo, s'ha acabat la pardaleria, anem per feina.

L'impuls a l'agricultura ecològica, a la convencional, a qualsevol tipus d'agricultura crec que s'ha de fer i s'ha de fer amb un cert coneixement. És a dir, si l'agricultura ecològica pesa un 5% nosaltres podem dir, bé, en determinades ajudes li podem enviar un 10, si tan vol, però perjudicam al 90. M'explic? És a dir, aquestes agricultures de qualitat o ho transformarem en una comèdia o s'han de defensar per elles mateixes. Això és com l'agricultura o la ramaderia intensiva, és a dir, si l'agricultura intensiva i la ramaderia intensiva no es poden defensar per elles mateixes, són sostenibles? Tant des d'un caire econòmic com des d'un caire mediambiental. Una altra cosa és parlar d'agricultures extensives, que aquestes sí que... guardes de xots, dins totes les finques fan neteja de boscos, ajuden a tal, sembren cereals, mantenen els ametllers, etc., però bé, d'això, per ventura, en podem parlar d'una altra manera, però, una cosa molt intensiva? És que si no es pot mantenir per ella mateixa tal vegada ens hem de qüestionar si s'ha de fer. I això és molt dur. Estic parlant de coses que afecten molt directament amics meus i familiars meus, però si no es pot mantenir no es pot mantenir perquè això no té un retorn públic, un retorn a la societat fonamental. Aquesta extensiva sí que és necessari, que tots sabem que és molt mal de fer que se sustenti per ella mateixa, per no dir impossible. N'hi ha algunes d'aquestes extensives que sí que es podrien mantenir millor i crec que allò que hem d'aconseguir és que s'orientin el més possible en el mercat perquè hi haguem d'enviar el mínim de doblers públics perquè si comencem a dir, no passeu pena us enviarem el que heu de menester...fora voler, és condició humana que baixarem els braços i no bastarà res.

En temes de residus animals, què hem fet? Senzillament, hem dit a TIRME o al consell insular, que és responsable d'això, que es faci càrrec d'aquests residus perquè això està dins el Pla director sectorial, i fins ara no hi havia hagut manera. Doncs, a partir d'ara sí, i si hem de fer qualche inversió ho haurem de mirar, però hem d'aconseguir reduir, no podem gastar un parell de milions d'euros duent-nos residus a fora. Això és una bogeria. I els escorxadors també han d'aplicar unes pràctiques. Miri, una cosa molt senzilla, és a dir, de dur totes les butxes plenes o que les buidín és que els residus, el volum es redueix una bestialitat. Bé, això són gestions que es poden fer en el dia a dia i que en èpoques de crisi ens hi duen a haver de fer això. I tots ho hem intentat històricament, i no és bo de fer, però hi haurem d'anar.

Quant a formació i a la UIB, bé, jo fins i tot vaig poder parlar amb la rectora, nosaltres volem potenciar tot el que són els estudis. I amb relació a la UIB jo només li vaig demanar una cosa, que tot el que es faci a recerca, investigació, ja sabem que hi ha un percentatge que tal vegada es fa i després no serveix per a res, però hi ha d'haver aquest percentatge perquè n'hi hagi un altre que sí ens serveix, però que sobretot es faci molt juntament amb l'empresa agroalimentària, extensiu, és a dir, agroalimentari, no parlem només de pagesos. Per què? Perquè massa sovint ens trobam amb alumnes formats de la Universitat que quan aterren dins l'empresa no tenen la formació que tal vegada necessitam dins aquelles empreses. Aleshores, jo crec que aquí hi ha d'haver un esforç per part del món empresarial i del món de la Universitat per fer plans d'estudis més adaptats, i em consta que els darrers anys es fa molta feina amb això. Tota la que fem en això no és suficient, sempre se'n pot fer més.

Les ajudes als joves pagesos, etc., vénen emmarcades dins la Unió Europea, dins el Pla de desenvolupament rural, aposta us he dit que és fonamental que tots treballem i si hi ha idees per part de qualsevol grup assumir-les i dir-ho a més, no em sap gens de greu. No em cau cap anell, tot el contrari, perquè sabeu que venc del món pagès i faig comptes tornar-hi, si no hi ha res de nou, no sé el temps que hi estaré, però faig comptes tornar-hi, amb la qual cosa faig comptes, en certa manera, beneficiar-me del que entre tots aconseguim.

Amb les dones rurals, només dir-vos una cosa, jo, d'on venc, fa deu anys que em dedic a promocionar el món de la dona rural, hi he cregut sempre. Jo he viscut aquest món, he viscut ma mare fent feina dia sí dia no cuidant la família, fent els dinars, els sopars als homes que venien a fer feina a casa nostra, etc., escurant les solls i donant el menjar als animals. I això ho fan totes les dones a dia d'avui que estan dins empreses de ramaderia o ho fan les dones pageses de Sa Pobla i tot el que els donem és poc per compensar-les i, a més, és un sector agraïdíssim i receptiu. És a dir, primer estan agraïdíssimes de tot el que els dones a l'abast i després no hi ha cap pla formatiu que tenguí més seguiment que si el destinam a dones pageses, hi van totes, pendents, s'ho agafen molt seriosament, per això jo n'estic encantat, no és d'ara, és de sempre. De fet, fa deu anys que organitzo excursions i em sol anar tot sol amb elles, d'excursions on anam a veure altres explotacions de la península i t'adones de l'interès que hi tenen i de com són d'agraïdes. I això crec que és bo en tornar a casa seva. Però aquestes dones són les que duen les explotacions i jo el que més conec, tal vegada, el món de Sa Pobla, que funcionen ja amb molt d'ordinador, amb mòbils que reguen els vespres controlant gelades. Qui aguanta això, en la immensa majoria dels casos, és la dona. Per tant, crec que aquesta iniciativa que hi ha hagut de dur a terme una llei d'explotacions compartides l'hem secundada sempre i crec que li hem de treure tot el profit en benefici de les dones.

Quan vostè m'ha dit que volia dir amb inspeccions que no sigui persecucions, un exemple molt clar, avui en dia una vaca ha de dur dues arracades, si un inspector se'n va a una explotació i resulta que una d'aquestes l'ha perduda la vaca està perfectament identificada, no hi ha per què haver-li d'arriar una sanció de 3.000 a 60.000 euros. Es pot dir, miri, perquè cada dia les perden, la setmana que ve tornaré, procura haver arreglat el tema, la vaca està perfectament identificada, però n'ha de dur dues. Això és fer una inspecció normal, tornaré la setmana que ve, si la setmana que ve o a les dues vegades no hi són lògicament hi haurà d'haver una penalització. Venc a dir més o manco això, sense anar més enfora. Les inspeccions s'han de fer, les que hi són, i els ho he dit sempre, s'han de fer les que toquen, per normativa europea s'ha de fer un 3%, un 3%, però es pot fer amb tranquil·litat, positives.

El món del cavall el coordinam amb el consell, amb la gent del consell, i, de fet, bé, jo també crec que en això coincidirem que és un món que el podem explotar molt més. I, si hi ha idees també en aquest sentit seran molt ben rebudes.

Amb la llei de pesca de l'anterior govern tenim un problema i és que una llei de 150 pàgines, i això es fa farragós, l'hem de simplificar molt més, amb moltes menys coses hem de dir el mateix, però crec que l'hem de simplificar perquè després les lleis es fan, fins i tot, en alguns casos no només farragoses sinó que poden arribar a ser incomplibles. Jo crec que hem d'aconseguir fixar molt bé l'objectiu en tenir-ho, condensar en el màxim.

Les mesures per fer positiu el sector o competitiu, això queda molt bé damunt un paper lògicament, els primers que s'han de fer competitius són individualment cada una de les empreses. El que passa és que nosaltres en determinades coses que fan quasi impossible la competitivitat és on podem actuar. On? En els sobre costos d'insularitat, per exemple, és un cas concret. Aquí nosaltres, a nivell de Govern, hem de ser capaços de neutralitzar-ho i a nivell d'administració.

Les marques de producte local i les IGP, ha sortit aquestes darreres setmanes que si no volíem la IGP de l'ensaïmada, etc. No, senyor, mira, la IGP de l'ensaïmada és que no ha presentat les factures que s'havien de presentar encara i això són uns doblers que vénen de Madrid i feim esforços, a l'inrevés del que es deia a nivell d'opinió pública, feim esforços perquè ens allarguin el termini que ja ha acabat per poder-ho justificar. Ara també, dit això, lògicament que estam dins una època de pressuposts reduïts i que passarem una penada, però una penada i aquí un poc allò que trasllat a totes les organitzacions que vénen, des d'organitzacions professionals agràries fins a associacions de tot tipus, amb els de l'oli vaig estar reunit també, i hem de mirar si cada un dels sectors, que s'aprofiten d'aquestes DO o d'aquestes IGP a veure si podeu fer més esforços i ho podeu aguantar vosaltres perquè si no és que qualsevol cosa va bé. M'explic? A veure, qui fa cereals no se'n beneficia de la denominació d'origen o de la IGP de l'oli o de l'ensaïmada, són els de l'ensaïmada, són els de l'oli i em preocupa perquè amb l'ensaïmada ens havia caigut de forma molt important els operadors que volien ser davall aquesta capa. Per tant, el més important d'això, què és? Podem fer una DO, una Denominació d'Origen, podem fer una IGP, una Indicació Geogràfica Protegida, però ha de servir per a qualque cosa, eh?, perquè els polítics ens facem la foto no en vull cap, d'acord? Ha de servir per defensar de veritat aquell sector i per diferenciar-nos i poder afegir-hi valor si no... és que sincerament, val més no entrar-hi.

A la Serra de Tramuntana, el que em preocupa a mi de la Serra de Tramuntana, cada pic que hi ficam una figura nova sobre qualsevol territori hi ficam més impediments per fer coses. Aquí és on jo parlava de l'ordenació del territori, dels usos i activitats. Hem d'anar molt alerta amb això perquè, a més, és com allò de l'escopeta del rei que cada un que ve la vol carregar un poc més i vengui un poquet més i vengui un poquet més i després farà un petard, ens explotirà dins les mans. Em preocupa posar-hi figures que no duguin acompanyat un pressupost, que no duguin... i clar, sempre acabam igual. No, a la Unió Europea hi ha moltes possibilitats de finançar això, què cony, duis-les! On són? És aquí on vaig, si no...es que

turísticament hi sortirem guanyant. Doncs hauríem de veure com turísticament feim arribar els fons que facin falta als que han mantengut aquell territori perquè cada una de les figures que posam damunt crea més problemes. Si a algú li cau un marge, que val un ull de la cara aixecar-lo, no és el que li costa en doblers és que es cansa de demanar permisos. I quan dus això a aquest límit fins i tot potenciam que ho facin d'estraperlo. Per tant, facilitem això.

Quant al contracte agrari, el contracte agrari és una figura que està establerta dins el PDRS. Efectivament, jo, Sr. Bonet, no n'he parlat de la llei de desenvolupament sostenible ni del Pla de desenvolupament sostenible, va en paral·lel al Pla de desenvolupament rural, i algunes línies que hi havien d'anar pel Pla de desenvolupament rural mirarem que entrin dins el Pla de desenvolupament sostenible. El contracte agrari és un d'ells. Haurem de veure també que hi ha perquè a vegades algú el que vol és tenir un contracte agrari que digui coses que ja es fan sense més ni més i que hi entrin, però després ens trobam amb un pressupost i no n'hi ha. És a dir, el pressupost que hi ha aquí dóna per 150 explotacions a Mallorca, clar, 150 explotacions... són la xocolata del lloro.

No sé si farem el centre de races autòctones a Raixa o no l'hi farem, el centre és el que menys em preocupa, sincerament, em preocupa que els que fan races autòctones puguin rebre les ajudes. Sé del que parl perquè jo estava molt afectat en aquest aspecte. Hi ha línies d'ajudes que van a la gent que fa races autòctones que fa dos anys que no les han cobrades, per tant el centre és el de menys, és important, però és molt més important que la gent que fa races autòctones pugui tenir el necessari per continuar-ho fent perquè, al·lots, una truja negra fa sis porcells, una truja blanca en fa dotze, per tant hem de compensar aquest diferencial i, pràcticament, consumeixen el mateix.

Continuarem fent inversions en aigües depurades i regenerades per a rec, veurem fins on podem arribar, el Ministeri també està que fa així; aleshores, això ja entrarem dins el pròxim pressupost i veure fins on es pot arribar, però la nostra intenció és seguir posant hectàrees en regadiu i si és possible en aigües regenerades, dic si és possible perquè se'n parla molt d'aigües regenerades, però l'aigua que surt no ve regenerada, ni ho ha estat els darrers anys. Per tant, aquí també hem de fer molta feina. I en parlar de les depuradores, també vos ho explicaré, que el que m'he trobat, parlant de depuradores, és un merder, amb la qual cosa ..., i no sé com arreglar-ho aquest merder.

Amb l'agricultura ecològica, vos ho he comentat abans, a totes les agricultures aquestes de qualitat se'ls pot pegar una empenta, però s'han de mantenir per elles mateixes, perquè si no tornar a crear invents que els hem de mantenir, sobretot aquestes que ens hem cansat de dir que és una agricultura que es diferencia i que és de qualitat, etcètera, i quan parlem també de fer una sobrassada de qualitat, el mateix; aquests invents, aquestes històries, que jo crec que s'hi poden guanyar ben bé la vida a nivell empresarial els que ho fan, però anem a prescindir de les ajudes, anem a deixar el màxim d'ajudes alliberades per donar al que no té viabilitat. Si això no té viabilitat, ho hem de dir, ara, escolti, les estadístiques que de vegades em posen a mi damunt la taula de què creixem i creixem i creixem, en agricultura ecològica sap com creixem: creixem en boscos, en terres primes que no serveixen per produir res mes, en ametllar marginal, en olivar marginal i després ens queda un reducte de gent que fa una agricultura ecològica modèlica, ben feta, però que és molt mala de dur a terme, que és la que està vinculada a horticòles, etcètera; vull dir que si un sap llegir entre els números d'aquestes estadístiques, dius què està passant aquí? Hem de seguir mantenint artificialment, no dic l'agricultura ecològica, qualsevol història? Aquí és on jo crec que ha arribat el moment de dir no, i aposta moltes vegades deim: eh, que cadascú es mantengui, perquè aquí aclarim, aquí llevam molt de fum, es comencen a veure les coses de veres.

La simplificació administrativa, miri, m'ha demanat un poquet de concreció. Miri, jo, des de ca meva, amb el meu ordinador, vull saber com es troba de tramitació el meu expedient, no ho puc saber. Li diré més, jo des de ca meva me'n vull dur 20 porcelles a l'escorxador i vull poder tramitar la guia per anar a l'escorxador, i en aquests moments he d'agafar un cotxe, he d'anar a l'agència comarcal i si no hi trob el veterinari hi he de tornar, i és un "caxondeo". Aleshores, això és simplificació, a més a més de llevar papers, hi ha moltes coses que ja s'han fet i hi ha coses que és molt difícil que es llevin perquè venen per imposició de la normativa europea i hi haurem de passar, però es pot fer molt més.

I escolti, és que ens gastam 1.900.000 euros amb sistemes informàtics cada any i cada vegada estam pitjor, això són barbaritats, jo no sé si ho podré reduir, però la meva intenció ho és, o, com a mínim, treure-li un rendiment màxim a això.

Els retalls, ens afectaran? Sí, ens afectaran. A quin nivell? No ho sé. Lògicament, i ho comentàvem abans, jo tenc tota una sèrie de departaments dins la conselleria i vull mirar de repartir-ho un poc, és a dir, els retalls s'hauran de repartir, però els retalls hi seran, a més uns retalls importants. I tots estam, tots els consellers estam així un poquet esperant que el vicepresident Econòmic ens digui quin serà definitivament, però tots veiem que el retall per anivellar els ingressos amb les despeses hi serà i ens afectarà. El meu interès és que afecti en el menys possible.

El Sr. Barceló em deia que està expectant per veure si arribarà a tot. Bé, jo procuraré arribar-hi, com hi arribaré no ho sé i si hi arribaré tampoc; en aquests moments allà on no arrib és als meus deures familiars, això ja li puc dir amb tota sinceritat, però bé, ho vull provar, vull saber on arribaré. Què el llistó que han posat és complicat i mal de botar? Sí, però jo m'he marcat aquest repte i vull saber on arribaré, com a professional, com a conseller i com a persona, i en aquests moments doncs sí que li puc dir, que en aquests moments jo

encara no hi arrib i no em sap gens de greu ni em fa vergonya dir-li, no hi arrib. Tenc un equip crec que molt conjuntat i bo, però encara no hem arribat ni molt manco al que ha de ser una situació normal i estandarditzada, però hi som i les ganes són d'anar-hi. Tenc molt clar on he d'anar, però amb la situació que hem viscut, que sí incendis, que sí històries, que sí dificultats pressupostàries, que si no podem enlloc, etcètera, doncs bé, encara no hi som.

Per concretar lògicament haurem d'esperar als pròxims pressuposts i després sí que veurem on arribam. I jo amb aquests pressuposts també, i estic pendent, vull convocar, i així ho vaig fer saber l'altre dia, per exemple, en Mateu Morro d'Unió de Pagesos, que vull convocar un Consell Agrari en tenir quatre dades més amb el sector, de cara a poder-los dir: a veure, tenim això, això altre, la nostra idea és anar per aquí, escoltar la gent i després veure entre tots, lògicament amb la responsabilitat màxima que és nostra, però entre tots cap on anam.

I jo aquesta filosofia que m'ha comentat d'anar a acords i d'estar d'acord, doncs en principi em pareix bé, a mi em consta que maldament el Sr. Barceló no es dediqui a la pagesia sí que li té estima, fa molts anys que ens coneixem i sempre que n'hem parlat sempre m'ha manifestat el mateix. I jo crec que el que necessitam és això, sobretot gent que no està dins el sector que visqui amb això, i jo crec que, amb la Sra. Oliver també n'he parlat perquè històricament hem tengut oportunitat de ser dins el sector.

Vostè m'ha dit normatives prohibicionistes. Miri, el Pla hidrològic diu que a menys de 50 metres d'un pou no hi podem abonar; a Sa Pobla no podríem fer agricultura enlloc. És a dir, d'aquest tipus de normes n'hi ha una rera l'altra, i vostè em dirà: bé, però no s'apliquen. Bé, no s'apliquen, però es poden aplicar, vull dir que en això, aquí és on hem de polir. I a un moment de dificultats econòmiques impressionants ens queda aquesta altra fórmula que és donar una mà als sectors empresarials, al pagesos, als propietaris, etcètera, amb normatives que no els puguin apressar; a veure, una pistola en mans de gent condreta i normal no té massa perill, sempre en té, però no en té massa, però en mans d'una mona en té molt de perill, per tant deixar segons quins instruments oberts crec que ens convé molt més ara fer feina en aquesta línia.

I prioritzar ajudes, el que vull dir és molt senzill: quan no hi ha doblers, hem de triar, i hem de procurar repartir el més possible, però possiblement qualche cosa no ens quedarà per a enguany o tal vegada coses que volíem fer ara les haurem de retardar un any o dos, ja ho veurem! Prioritzar vol dir que hem de triar on posam els ous el primer de tot, en el bon sentit de paraula.

Deute amb els pagesos. No hem pagat res, bé, no és ver, hem pagat qualche cosa, però vaja es pot dir que pràcticament res; que, de fet, no n'he fet ni publicitat ni propaganda, ni tenc interès a fer-ne, perquè massa malament està la cosa com per anar a penjar-se medalletes que no valen la pena. Però, Sr. Barceló, no hem pagat res de l'any 2008, 2009 i 2010; del 2011 hi ha coses que encara estan en tramitació, que no es poden pagar lògicament perquè, a més, el que ha de dir he fet la inversió no l'ha feta, per tant hi ha bastant coses que no hi són.

Miri, el que es deu, realment el que es deu en aquests moments són uns 8 milions d'euros, ho tenc per aquí, que em pareix que eren 7 milions d'euros -no sé ni on ho tenc-, aquí, 7 milions d'euros que són de la comunitat autònoma i del Ministeri i 1 que ve de la Unió Europea, són 8 milions d'euros. És a dir, jo les veig les notícies dels 25 i 30 milions d'euros, però ja que hi som hi podem posar tots els de la comunitat. Jo crec que es perd credibilitat quan se surt a dir això i, a més, ho saben tots perquè els ho he dit, a totes les organitzacions professionals agràries els he donat les mateixes dades. I el que sí els he dit també és que faig feina perquè pugui arribar el finançament suficient per poder cobrar aquestes ajudes. Com? Veurem com, però hi fem feina, crec que no estam molt enfora d'aconseguir, serà finançant, lògicament, no serà perquè el Govern tenguí doblers, però almenys podrem donar respir.

Amb això què s'aconsegueix? Les empreses que realment tenen el compte de resultats més o manco bé, si els dones finançament continuaran marxant, qui té el compte de resultats malament, els que els ingressos són inferiors a les despeses, ja els podem enviar el finançament que sigui que tanmateix la cosa està fotuda.

I tenim ajudes pendents de publicar, sí, i que la Llei de subvencions diu que si no tenim el pressupost no es poden publicar. I quan les podrem publicar? Tot d'una que puguem, i hi ha un grapat d'ajudes del Pla de desenvolupament rural; les ajudes que vostè ha dit, però a més a més hi ha les del valor afegit; vostè m'ha comentat de cereals i fitosanitaris, bé, això es fa a través de SEMILLA i tal, però això és una beneitura devora la línia de valor afegit que és la que permet a les indústries fer inversions per transformar les produccions agràries.

L'alimentació animal ja està, és a dir, amb el tema de l'alfals que vàrem aconseguir desenrocar, doncs, ho hem fet, la qual cosa no vol dir que l'any que ve no en tenguem un de problema també amb aquest.

Si no les traiem estigui segur que és perquè no podem, jo venc del món cerealista, hi he crescut i són, la immensa majoria, molts d'ells amics, parents, però amics, per tant no m'agrada gens haver-los de dir que possiblement la campanya de cereals no la podrem treure. I miram si tal vegada en podem fer una de les dues, però m'estim més dir-los, al·lots, no hi ha en aquests moments res i si després podem arribar a qualque cosa ja hi arribarem, però d'entrada en aquests moments, escolti, és que no pagam el que devem del 2008, és que no podem.

El compromís del pagament d'ajudes dins l'any natural hi serà, el que passa és que, home, crec que li hem d'exigir quan comenci a publicar ajudes el propi govern nostre, el que no podem exigir és que pagui dins l'any natural les ajudes del 2008 o del 2009 o del 2010, perquè ja no hi són dins l'any natural, amb la qual cosa és impossible de complir, però la nostra idea és anar-hi. De fet, ja li avanç una cosa, que crec que ho saben, a partir de dia 16 d'octubre es pot enviar a Madrid la documentació per anticipar el 50% de les ajudes de la PAC, 10 milions i mig d'euros, això damunt dia 20 ha d'estar ingressat, 20, 22 ha d'estar ingressat als comptes corrents dels pagesos.

L'any passat es va poder fer això també i se'ls varen ingressar 6 milions i mig d'euros. Bé, enguany volem que en siguin 10 i mig, i he demanat, a més, em vaig reunir amb tot el personal, amb el gerent de SEMILLA, amb el gerent del FOGAIBA, que és aquí, i amb el personal funcional i els vaig demanar que no s'aplicassin determinades correccions que s'aplicaven altres anys. Què vull dir amb això? Escolti, si a un senyor li han fet una inspecció, perquè no hem tengut l'administració de picar-la a l'ordinador, no l'hem de castigar a més a més que li ha tocat la inspecció, a més a més no cobrarà ara el 50%. Bé, coses d'aquestes que, a causa de la meva formació d'allà on venc, les he pogut viure i patir, doncs no voldria que es repetissin enguany.

Vostè ha dit una cosa que és fonamental, les ajudes cofinançades, si a Balears no hi posam els doblers es perden les ajudes que venen de Madrid i de la Unió Europea. No em sap gens de greu dir-ho: si enguany no posam 4 milions d'euros d'aquí a final d'any, en perdrem 6 més que ja no vendran mai més a aquesta comunitat, estam en el que es coneix com la regla N+2, és a dir, contra les cordes. Vol dir que ens donen dos anys més per pagar coses que s'han publicat fa dos anys, si no les pagam aquestes es perden definitivament; és a dir, aquesta comunitat autònoma pot perdre 6 milions d'euros si d'aquí a final d'any no n'hi posam 4 nosaltres, i això són 6 i 4, 10 que s'han d'enviar a pagaments de futurs o de passats.

I els missatges positius. Jo també, home, m'agradaria donar-ne més, intent donar missatges realistes, tenim això. De la mateixa manera que he dit, a mi, quan em varen seure a una taula i em varen explicar la realitat que hi havia, la vaig entendre i em varen fer partícip d'allò, la meva responsabilitat em va dur també a no fer segons quines coses i anar alerta. Però crec que per poder aconseguir aquesta ajuda per part el sector, sense cap dubte els hem de contar el que hi ha i, a més, amb tota sinceritat també; jo no vull ser responsable, maldament hagi acceptat una herència, no vull ser responsable de segons què, tampoc no en vull fer culpables, però em vull responsabilitzar del que pugui fer d'aquí endavant.

I bé, quant al que he comentat també a nivell del Partit Popular, bé, em preocupen les quatre lletres, em preocupen les quotes de vinya, que també se'n comença a parlar, i tot això són coses que són dins aquestes negociacions amb la Unió Europea. I em preocupa que esperem el tsunami, el sector estigui esperant el tsunami veient-lo venir i no es mogui; jo sempre sol posar un exemple: que estan asseguts a la platja, som aquí a S'Arenal esperant i la veiem venir i només som capaços de dir, no i ve un tsunami, eh, i és gros, i parlam, i és gros, i farà mal això, i no es mou ningú! I a més, acabam amb aquest egoisme particular de tots, que jo em pens que el tsunami matarà el meu veïnat per a

mi no, a mi em salvarà, i això és un error, i ho dic per al sector. I jo als meus amics i companys del sectors els ho he repetit moltes vegades: alerta, que ve! I si ve, cadascú a ca seva ha de ser capaç de veure per on ha de sortir. I si teniu idees que nosaltres haguem de fer o llevar problemes d'enmig, digau-ho, però el propi sector.

En principi, això és tot, si m'he deixat qualche cosa, perdonau, a la pròxima intervenció intentaré rematar-ho.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Supòs que vol tenir torn, evidentment ... Doncs té la paraula el Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, jo li vull, en primer lloc, agrair el to de la intervenció, crec que ha vingut amb molt bona predisposició, no diré amb això, no insistiré amb el tema de les línies continuistes per no entrar més en polèmica, ni tampoc no entraré a discutir si realment és una conselleria d'agricultura, si estava més compaginada amb la de Presidència o amb aquesta perquè crec que no ens posaríem d'acord, per tant no és un debat a fer. Sí que crec que hi ha algunes qüestions que segurament hauran quedat damunt la taula, però tampoc no és qüestió que ho haguem de contestar tot avui, tendrem temps de parlar-ne en més ocasions, a un moment o altre.

Sí que li demanaré, i crec que d'això no n'ha fet esment, que treballi per les transferències o que almenys donin una resposta, si fan comptes congelar-les si no fan comptes avançar-hi gens. Pens que hi ha una desigualtat entre consells insulars i fa, perquè per ventura hi estam acostumats ja de molts d'anys, però fa que vulgui o no la conselleria tenguí una visió diferent de la política agrària que fa a Menorca, a Eivissa o a Mallorca, però bé, és una qüestió també que, per algunes declaracions que he sentit de la presidenta del Consell m'imagín que el que faran serà no avançar en aquest sentit, la qual cosa consider que és un error.

No entraré en molt de detall en altres coses que he dit, vull dir, ho torn a dir, crec que el reconeixement a la dona rural és un d'aquests aspectes que hi estam tots d'acord.

Ha dit que no vol, per exemple, denominacions d'origen o IGP per fer-se foto, però crec que hi ha una part important de la conselleria per treure el profit a aquest tipus de marques, no?

Sobre la Serra de Tramuntana, vull recordar, no és una mesura proteccionista del que parlam ara, parlam de què hem posat la Serra de Tramuntana dins el mapa del món a través d'una declaració de la UNESCO i que si li hem posat és gràcies als pagesos, és això el que he volgut destacar. Per tant, l'esforç que haurà de fer tot el Govern, perquè això sí que crec que és una política transversal, és trobar la manera d'ajudar aquesta gent que ha mantingut a través dels segles la Serra de Tramuntana o que l'ha transformada per arribar a ser el que és avui en dia, doncs que aquesta gent tenguí l'ajuda que hagi de tenir o que en pugui treure el profit que n'hagi de treure. I segurament, amb un poc d'imaginació, hi ha maneres de protegir el nostre territori, de preservar el nostre paisatge, i crec jo, parlant des de la pagesia estic segur que és molt més senzill

que si en parlàssim des del punt, no ho sé, d'impulsar noves urbanitzacions. M'estim més que em parli vostè d'aprofitar el camp, de donar solucions als pagesos que no em parli de recuperar segons quins tipus de projectes per fer viables no sé què. És a dir que també n'hem sentit de declaracions en aquest sentit, estic més tranquil si n'hi sent parlar a vostè que si en sent parlar qualche altre conseller, no per res personal sinó pel tipus de política que imagín que hi ha darrera.

Segurament han quedat qüestions pendents, estarem nosaltres pendents del debat de pressuposts, que serà aviat -imagín- i per tant s'hauran de concretar moltes coses i tendrem oportunitat de tornar-ne parlar. Acaba d'arribar vostè a la conselleria i ha de tenir un temps per entrar, per resoldre qüestions que hagi trobat, per començar a impulsar les seves pròpies línies de feina; ens agradaria que tengués en compte les nostres observacions, estic segur que hi haurà més d'una qüestió en la que podrem arribar a acords i seguirem amb molt d'interès allò pel que s'ha compromès i en la seva concreció.

Insistesc, moltes gràcies pel to que ha emprat i gràcies al seu equip per l'assistència.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. Té la paraula el Sr. Barceló per part del PSM.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies. Bé, efectivament volem agrair les contestacions que ha fet, també la sinceritat fins i tot a l'hora d'expressar les dificultats per les quals passa no només el sector sinó la mateixa conselleria, i, bé, també molt breument algunes qüestions.

Ha començat..., sobre el tema de l'eliminació de la Conselleria d'Agricultura, jo li volia matisar una cosa: jo vaig ser dels que varen ser molt crítics, públicament i fins i tot en el plenari del Parlament, a pesar que era soci de govern, amb la desaparició de la Conselleria d'Agricultura, però vull recordar que estam parlant d'una desaparició que era del títol, perquè en realitat sí que estava dins Presidència, sí que hi havia un conseller que tenia competències en agricultura, conseller, per cert, que no tenia tantes competències com vostè, també tot s'ha de dir; tot i que el Sr. Moragues en va arribar a replegar moltes, de competències, perquè cada conselleria que desapareixia quasi li anava tocant a ell, no tenia tantes competències com té vostè. Però benvinguda sigui, com deia, la recuperació de la Conselleria d'Agricultura.

Jo li volia matisar unes quantes qüestions. He vist..., o jo no ho entès però he vist un discurs una mica contradictori amb relació a on han d'anar les ajudes; per ventura som jo que no ho he entès. Per una banda ha dit que determinats projectes que aposten per la qualitat han de -diguem- espavilar-se per si mateixos, un poc justificant perquè, per exemple, no donarem ajuda als consells reguladors, per exemple, o fins i tot el tema de l'agricultura ecològica. Però, en canvi, en el discurs inicial ens ha dit que precisament a qui s'ha de donar l'ajuda és als projectes que realment tenen opcions de ser productius i de multiplicar. Ho dic perquè he vist o he entès una certa contradicció en el seu discurs, que pareixia que per una banda era d'una manera però, per l'altra, era d'una altra.

Ha anunciat que convocarà el Consell Agrari; jo crec que això és positiu, crec que el sector parli i es reuneixi i que tothom expressi les seves opinions crec que és positiu. I, bé, efectivament vostè ha reconegut, i li torn a agrair la sinceritat, aquest deute amb els pagesos i que no ha pagat res; em diu "recordi també que hi ha coses del 2008 i el 2009, que són del passat govern, i de 2010 i de 2011", però efectivament les de 2010 i 2011 ara ja sí que són pràcticament responsabilitat seva. És ver que hi ha una discrepància respecte dels milions que són, hi ha una organització agrària -vostè mateix en feia referència- que xifra en 16 milions el que es deu d'aquests anys més 10 sense resoldre; vostè ho deixa en 8. Bé, donarem per bones, evidentment, les xifres que vostè dóna, però en qualsevol cas el sector no els ha rebut. Per tant crec que hem d'anar a veure de quina manera aquest calendari de pagaments que jo li demanava s'aplica o no s'aplica.

I també ha dit que el seu compromís de pagar dins l'any natural seria per les ajudes que convoquin vostès. Bé, em pareix lògic, però en tot cas també em reconeixerà que fins ara és relativament senzill de fer, perquè només han convocat una línia d'ajudes nova, que jo en tenguí constància, una recent convocatòria de subvencions per a agrupacions de productors de patates; crec que és l'única que s'ha fet nova i per a la resta no hi ha res nou convocat. Per tant és l'únic que en aquests moments han convocat.

Bé, jo de tot el que ha dit el que més em preocupa és la qüestió pràcticament que ha expressat al final, aquesta possibilitat que perdem ajudes que vinguin de la Unió Europea si no complim els nostres compromisos. Per tant crec que s'hauria de fer aquí un esforç per part del Govern, i entenc que supòs que per qüestions de tresoreria deu correspondre més al Sr. Aguiló que a vostè, però sí que cap de les maneres podem permetre'ns els luxe de perdre aquestes quantitats. Si no he pres nota malament, vostè les ha quantificades en un total de 10 milions, 6 que perdríem més..., si no en posam 4, ha dit; per tant crec que això és el que més ens ha de preocupar i esperem que no passi això.

I si em permet, tot i que avui parlem d'agricultura, vull recordar-li que vostè ja ens ha anunciat que aturava les obres del tren i també podem perdre molts de doblers d'un conveni que paga l'Estat, i aquest paga el cent per cent, tot i que nosaltres hàgim d'avançar. Ho dic perquè com que ja ens està passant en un altre context, en aquest hem de procurar que no passi. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Sra. Assumpció Pons, per part del Grup Popular té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, president. Amb les seves intervencions creim que han quedat clars els objectius i les prioritats de la conselleria que vostè dirigeix. Ha arribat el moment d'actuar i d'aplicar sense por una nova manera de governar.

Volem agrair-li que en el poc temps que du al front de la conselleria ja ha signat amb el president del Consell de Menorca una addenda al conveni del Pla Proagro 2010, pendent de pagament, per cert, per afegir-li una partida de 54.000 euros.

També en el mes d'octubre pagarà el 50% de les ajudes de la política agrària comunitària, a diferència de l'anterior govern, que només havia pagat el 6,5%.

Sabem, Sr. Conseller, cap a on vol anar, amb uns objectius ben definits. Nosaltres l'acompanyarem en aquesta trajectòria, perquè estam convençuts que només així arribarem a bon port.

Moltes gràcies a vostè i al seu equip. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, gràcies, Sra. Pons. Té la paraula el Sr. Conseller Gabriel Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, president. Bé, primer he de demanar disculpes perquè m'havia passat amb les transferències; vaig prenent notes però em passava el mateix quan anava a la universitat, i el solien demanar després el que m'havia deixat. Bé, en aquest cas, ja que em puc presentar un altre pic, li contest. Efectivament, de les transferències el que s'ha decidit ha estat aparcar-les; el que són les transferències al Consell de Mallorca, deixar-ho pendent ara, perquè a més nosaltres pensam una cosa, que ara allò important és l'administrat, el pagès, el ramader, el pescador, i ens hem de centrar en aqueixa història. En el futur no sé què passarà. Jo personalment tenc idees contradictòries, també; després li explicaré que no crec que hi hagués contradicció, al Sr. Barceló, però, bé, en aquest cas, clar, és ver que es diu "és que és més pròxim el consell, etc.", però no vol dir que la gestió sigui més bona. Jo crec que així, i amb la Sra. Oliver n'hem parlat moltes vegades, hi ha molta feina a fer dins el mateix govern per millorar la gestió, i no tenc clar que sigui una bona idea fer les transferències però, bé, ho deixam aparcat perquè no és moment, crec que és moment de centrar-nos en el que ens hem de centrar, que és treure el carro que està molt encallat.

Allò de la Serra de Tramuntana nosaltres..., hi ha una persona que està fent feina ja amb nosaltres que coneix i domina molt profundament les línies d'ajuda comunitàries, i una de les instruccions que li vaig passar des del primer moment és que comenci a veure si podem treure qualche pla agroambiental, qualche línia d'ajudes dins la Unió Europea per fer feina damunt la Serra de Tramuntana de forma especial. Per tant jo

intent en la mateixa línia que vostè ha expressat aconseguir coses beneficioses per a la gent que ha fet que puguem tenir la Serra de Tramuntana com la tenim. El que passa és que hem d'intentar que si dins la Serra de Tramuntana hi ha llocs on pots sembrar vinya, allò lògic és que s'hi pugui fer també un celler, amb totes les històries que s'hagin de fer..., o una tafona en un moment donat, o un sestador d'ovelles perquè ens interessa que no ens fugin pus ovelles de dins la Serra de Tramuntana, etc. Aquí és on anam. Clar, a vegades m'han dit: "Sí, però allò que es vol fer és construir en base a una llicència que t'han donat per fer una caseta d'eines..."; escoltin, tomau-la, però si un pagès demana per fer uns sestadors és perquè ho ha de menester, no el faceu passar pel mateix sedàs que potser una persona que vol fer uns sestadors, entre cometes, i després els vol transformar en una altra cosa. Amb això estam posant emperons..., feim pagar al 90% perquè hi hagi un 5% o un tal que no vulgui fer el que toca.

Per acabar, de les qüestions pendents que hi hagi jo estic totalment obert a parlar del que trobeu i amb la mateixa sinceritat amb què he parlat aquí vos diré el que pens, i si vaig errat i em convenceu del tema no tenc cap inconvenient a canviar. Jo som així; entenc que la meua imatge a vegades ha pogut parèixer una altra, però bé, sincerament, a mi si em veniu amb idees bones, que crec que són possibles posar damunt la taula, no tendrem cap problema.

I també vull agrair -vostè m'ha agraït a mi el to- li vull agrair, a vostè, totalment i absolutament el to que també hi ha hagut i les intervencions que han tengut.

El mateix vull dir al Sr. Barceló, agrair-li el que m'ha expressat, amb les crítiques que hi pugui haver o amb els dubtes que hi pugui haver, hi estic també totalment obert, igual que he dit al Sr. Bonet. M'ha dit que, bé, l'eliminació de la conselleria havia estat de nom, etc., i jo record que vostè va ser també molt crític en aquest aspecte. I que el Sr. Moragues tenia menys competències, és ver, i així i tot jo supòs que va fer el que va poder al front de la conselleria; jo el que sí he de reconèixer és que en el moment en què el Sr. Moragues va entrar de conseller, com vos he comentat abans, hi va haver una sèrie de circumstàncies que la Sra. Amer ja havia posat rumb per solucionar-les de..., de mal rotllo, jo entenc fins i tot propi de males persones que d'altra cosa en alguns casos, que hi havia dins la conselleria, i això jo li ho he agraït sempre, li ho vaig reconèixer a la Sra. Amer quan se n'anava i ho reconegut sempre al Sr. Moragues. Per tant en aqueix aspecte jo només he de dir que el tracte personal amb mi i a nivell institucional d'ell cap al que jo representava també sempre va ser extraordinari.

No és contradictori; no sé si ho he expressat bé o no, però li dic..., és a dir, les coses que permeten afegir-hi valor han de subsistir per elles mateixes, però aqueixes empreses, aqueixes associacions que puguin estar manejant productes que permeten afegir valor ens poden venir amb un projecte que dius "uep!, aquí hi ha un projecte que suposa pegar un bot impressionant", i això vol dir dinamitzar tot o una part significativa del subsector allà on estan; en aquest cas jo crec que se'ls ha de donar una mà, una mà puntualment per empènyer, però no cada any posar doblers dins el compte d'explotació. No sé si amb això... De la mateixa manera que dic que hi ha uns determinats subsectors que necessiten d'una ajuda compensadora perquè tenen altres funcions, fins i tot importantíssimes, que no són

pròpiament o que la fonamental potser no és la producció d'aliment per si, que sempre n'hi ha, aqueixa part.

Quant al Consell Agrari, el que vostè ha dit.

Bé, de les ajudes jo li he de dir que no s'havia pràcticament resolt res des de gener del 2011. Nosaltres hem començat a resoldre ajudes, i, una vegada resoltes, les enviam cap a Tresoreria, i el que no es pot resoldre perquè no està bé, idè està en el procés administratiu lògic i normal. Ajudes, n'hem publicades: el Pla apícola del 2011, hem fet una ampliació de crèdit per a replantació d'arbres, i una també per a ADS, associacions de defensa sanitària. Però, vaja, això és molt poca cosa amb el que hem d'agafar de ritme, sense cap dubte. I, bé, no han cobrat pel que ja els he explicat abans.

Bé, del tren..., no hi vull entrar, no hi vull entrar avui perquè ja n'hi haurà. Efectivament les obres estan aturades, no sé el que podrem perdre o no, però el dia que haguem de parlar del tren hi aprofundim i discrepam amb una discrepància productiva per veure on es pot arribar.

Pel que fa a la resta, el mateix, he de donar les gràcies; és ver que vàrem firmar un conveni de 54.000 euros ara, quan feia un mes que jo havia entrat a la conselleria, era una cosa que s'havia estat gestionant amb l'anterior equip però que havia quedat pendent i que es va fer per anivellar les ajudes que reben els pagesos o els ramaders de Menorca amb el que reben els de Mallorca, i per desgràcia això sembla ser que encara està per dins tresoreria pendent que arribi allà on ha d'arribar.

Moltes gràcies a tots i fins una altra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, conseller.

II. Pregunta RGE núm. 2292/11, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Proagro 2010.

Bé, com que a continuació el segon punt de l'ordre del dia d'avui era una pregunta, RGE núm. 2292/11, sobre Proagro 2010, ja que pareix que el diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, no ha comparegut, evidentment aquesta pregunta decau.

I una vegada esgotat, idè, l'ordre del dia, agraïm la presència i les intervencions de l'Hble. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori i dels alts càrrec que l'han acompanyat avui aquí.

I no havent més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS